

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 276/2026-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., Potočná 2835/1 A, Čadca, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/2219/2025 z 19. marca 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením súdu o zamietnutí jeho návrhu na zastavenie exekúcie z dôvodu premlčania daňových nedoplatkov, ktorý aplikoval § 69 (Premlčanie práva vybrať a vymáhať daňový nedoplatok) zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“), ktorý bol účinný do konca roka 2011 a podľa ktorého: „(1) Právo vybrať daňový nedoplatok je premlčané po šiestich rokoch po skončení roka, v ktorom vznikol. (2) Ak správca dane vykoná úkon na vybratie daňového nedoplatku, premlčacia lehota začína plynúť znovu po skončení kalendárneho roka, v ktorom bol daňový dlžník o tomto úkone upovedomený; daňový nedoplatok je však možné vybrať najneskôr do 20 rokov po skončení roka, v ktorom daňový nedoplatok vznikol... (3) Právo na vymáhanie daňového nedoplatku je premlčané po 20 rokoch po skončení kalendárneho roka, v ktorom nadobudla daňová exekučná výzva právoplatnosť. (4) Odo dňa začatia plynutia lehoty podľa odseku 3, lehoty podľa odsekov 1 a 2 neplynú...“

II.

2. Sťažovateľ navrhol zastaviť exekúciu, v ktorej sa proti nemu oprávnený návrhom z augusta 2025 domáha vymoženia daňových nedoplatkov 15 984,56 eur. Vychádzal z § 69 ods. 1 a 2 zákona o správe daní. Okresný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka exekúciu zastavil. Proti tomu

podal oprávnený sťažnosť a okresný súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením sudcu exekúciu zastavil v časti 721,50 eur a vo zvyšku (15 263,06 eur) návrh zamietol. Podľa okresného súdu na premlčanie treba použiť § 69 ods. 3 a 4 zákona o správe daní, ktorý upravuje plynutie premlčacej lehoty na vymáhanie daňového nedoplatku na základe daňovej exekučnej výzvy. Vzhľadom na to, že sťažovateľovi bola doručená daňová exekučná výzva podľa § 76 ods. 2 v spojení s § 83a zákona o správe daní, tak jej právoplatnosťou začala plynúť nová premlčacia lehota, odlišná od premlčacej lehoty podľa § 69 ods. 1 a 2 zákona o správe daní, ktoré odo dňa začatia plynutia lehoty podľa § 69 ods. 3 zákona o správe daní neplynú.

3. Okresný súd osobitne vychádzal z toho, že najstarší daňový nedoplatok v exekučnom titule (výkaz daňových nedoplatkov z 20. septembra 2016) bol splatný 25. apríla 2008 a exekučná výzva na jeho zaplatenie nadobudla právoplatnosť 11. augusta 2008, teda ešte pred uplynutím šiestich rokov podľa § 69 ods. 1 zákona o správe daní. Preto začiatkom roka 2009 začala plynúť 20-ročná lehota práva na vymáhanie daňového nedoplatku podľa § 69 ods. 3 zákona o správe daní, ktorá by uplynula ku koncu roka 2028.

4. Okresný súd osobitne ďalej vychádzal z toho, že daňový nedoplatok v exekučnom titule (rozhodnutie daňového úradu zo septembra 2008) bol splatný v roku 2008 a exekučná výzva na jeho zaplatenie nadobudla právoplatnosť 31. decembra 2008, teda ešte pred začatím plynutia šiestich rokov podľa § 69 ods. 1 zákona o správe daní. Preto začiatkom roka 2010 začala plynúť 20-ročná lehota práva na vymáhanie daňového nedoplatku podľa § 69 ods. 3 zákona o správe daní, ktorá by uplynula ku koncu roka 2029.

5. Okresný súd napokon vychádzal z toho, že daňový nedoplatok v exekučnom titule (výkaz daňových nedoplatkov zo 7. septembra 2017) bol splatný 25. januára 2011 a exekučná výzva na jeho zaplatenie nadobudla právoplatnosť 14. marca 2011, teda ešte pred začatím plynutia šiestich rokov podľa § 69 ods. 1 zákona o správe daní. Preto začiatkom roka 2012 začala plynúť 20-ročná lehota práva na vymáhanie daňového nedoplatku podľa § 69 ods. 3 zákona o správe daní, ktorá by uplynula ku koncu roka 2031.

III.

6. Namietané porušenie ústavných práv sťažovateľ vyvodzuje z toho, že okresný súd nesprávne a v rozpore so zákonom nevyhovel jeho návrhu na zastavenie exekúcie a nedostatočne sa vysporiadal s jeho argumentáciou. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti napriek odpovediam okresného súdu opakuje totožné skutkové a právne argumenty.

IV.

7. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

8. Rozporné so základným právom na súdnu ochranu je súdne rozhodnutie, odôvodnenie ktorého je úplne odchylné od veci samej alebo extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06). Rozporné s právom na spravodlivé súdne konanie je súdne rozhodnutie, ktorého dôvody sú založené na zjavnej skutkovej alebo právnej

chybe (Moreira Ferreira, bod 85; Navalnyy a Ofitserov proti Rusku z 23. 2. 2016, sťažnosti č. 46632/13 a č. 28671/14, bod 119).

9. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia má podať jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (I. ÚS 218/2019).

10. S námietkou sťažovateľa, že súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho argumentáciou a nevykonal riadne posúdenie otázky premlčania, sa nemožno stotožniť. Sťažovateľ založil svoju argumentáciu v konaní pred súdom na tom, že treba použiť iba § 69 ods. 1 a 2 zákona o správe daní, a preto má byť daňový nedoplatok premlčaný. Súd v odôvodnení napadnutého uznesenia jasne vysvetlil, že v situácii, keď daňová exekučná výzva podľa § 76 zákona o správe daní nadobudne právoplatnosť, tak oprávnenému začína plynúť nová 20-ročná premlčacia lehota od skončenia kalendárneho roku, v ktorom táto výzva nadobudla právoplatnosť.

11. V daňovom konaní je potrebné pre počítanie a plynutie premlčacích lehôt potrebné rozlišovať, či ide o výzvu podľa § 58a zákona o správe daní, ktorá je úkonom smerujúcim k výberu daňového nedoplatku, alebo o výzvu podľa § 76 zákona o správe daní, ktorá je úkonom smerujúcim k vymáhaniu daňového nedoplatku. Sťažovateľovi boli doručené výzvy podľa § 76 zákona o správe daní, čo malo za následok začatie plynutia 20-ročnej premlčacej lehoty. Správca dane tak nemusel urobiť iný úkon smerujúci k výberu daňového nedoplatku. Právoplatnosťou daňovej exekučnej výzvy už viac neplynú premlčacie lehoty podľa § 69 ods. 1 a 2 zákona o správe daní, ale 20-ročná lehota na vymáhanie daňového nedoplatku podľa § 69 ods. 3 zákona o správe daní.

12. Závery namietaného uznesenia okresného súdu nie sú založené na zjavnej skutkovej alebo právnej chybe, pričom odôvodnenie uznesenia dáva jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany v exekučnom konaní. To vylučuje porušenie ústavných práv sťažovateľa uznesením okresného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2026

Robert Šorl
predseda senátu